

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

§. 384. 385. De bonis traditis in villis Haberteshus, Aldantorpe et Nianthorpe in pagis Hlisgo, Auga seu Althenberga marca, et pago Hardego, nec non de terminis diœcesis Halberstadensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

Ab anno
916 vique
922 re-
gnante
Chou-
rado et

§. 384.

Tradidit bucco pro filio suo oddo LVIII iugera et I iurnalem in
habertesbus (k).

§. 385.

Tradidit asic pro filio suo marcuward I familiam in *aldantorp* (l).

tra-

908, sat docet esse maris nomen. Fortassis episcopus *Biso* cum nostro *Bisone* ex
vno germine procreatus, eiusque patruus erat.

De villa
Haber-
tesbus in
 pago
Hilsgo.

(k) *Habertesbus* villa a Sarachone abbatte collocatur in pago *Hilsgo*. Ergo putamus,
subesse vicum *Harjebusen* in praefectura Westerhof in principatu Göttingensi.
Hoc ita posito, merito querimus, quis *Bucco* eiusque filius *Oddo* fuerint, et ad
quaminam familiam pertinuerint. Credibile est, illos spectasse ad progenitores
vel Northeimenium vel Scartfeldensium comitum, quanquam diffiteri nequea-
mus, posteriorem sententiam nobis videri probabiliorem. Cum enim *Bucco* di-
minutuum sit nominis *Burchardt*, verisimiliter *Bucco* noster nullus est alius, nisi
comes *Burchardus*, cuius comitatus erat anno 965 in pago *Lisgo*, teste diplomate
imperatoris Ottonis I. Cumque nomina Burchardi in familia Scartfeldensium
comitum crebro reperantur, hæc coniectura nostra aliquo fundamento niti vide-
tur. Conf. infra §. 437.

De villa
Aldan-
torpe in
 pago
Auga.

(l) *Aldantorp* villam fuisse in pago *Auga* atque in *Althenberga* marca, docet nos ab-
bas noster Saracho in suo *Registro*. Hæc marca *Althenberga* cum sit memorata
dignissima, continet nos non possimus, quin inquiramus in situum eiusdem quam
studiosissime. Ad pagum *Auga*, in quo et erat Corbeia nostra, spectasse hunc
marcum, id satis est clarum. E verbis enim Sarachonis id pater luculentem. In
quanam autem regione, et quoniam in tractu pagi *Auga*, quæris, exstitit Marcus
Althenberga? Respondemus, duas fuisse in pago *Auga* villas, uno nomine *Aldan-*
torpe insignitas, quarum altera erit *Oledorp* prope oppidum Holzminden, altera
autem nostra. Cum autem circa Holzminden urbem nulla reliqua alicuius
marca superstinet, statuimus, marcam *Althenbergam* quarendam esse in terminis
Paderbornensis principatus haud procul a vico Bökendorp in eodem principatu.
Villam *Bodinctorp* seu Bökendorp ad pagum spectasse *Nitbega*, iam vidimus su-
pra §. 324. Ab hac villa via iter dimidia hora abest vicus *Beller* seu *Bellurbe-*
ki, quoniam ad pagum *Huetigo* pertinuisse, iam quoque supra didicimus. Versus
septentrionem vix iter dimidia hora a vico Bökendorp reperitur vicus quidam,
quem dicunt *Olenberge*; quem vicum *marca Althenberga* reliqua esse, putamus.
Hæc autem regio eximie quadrat marce seu limiti alicuius prouincie. Terminus enim ibi erat pagorum *Nitbega*, *Huetigo* atque *Auga*. Optimo ergo iure
eadem regionis pars Marcus seu limes appellata est. Villa *Aldantorp*, que olim
in marca *Althenberga* exstitit, hodie desolata est. Fuit autem ipsa conspicua in-
ter Bökendorp, Apenborg, atque Olenberge, quippe in qua regione adhuc inueni-
tur molendinum dictum die Olendorper Mühle, quæ procul dubio nomen retinuit
a villa nostra, olim in eadem regione reperta. Hæc autem villa *Aldantorp*
eadem est, ac illa, quam supra deprehendimus §. 324 in litteris adductis ad annum
1351 et 1444, quoniam eademque fuisse putamus cum villa *Olden-*
dorp, in qua anno 1078 Wernerus Corbeiensis abbas vnum mansum tradidit ecclesiæ
S. Michaelis archangeli, que reperitur in monte sancto, vulgo *der Heiligen*
berch dicto, cuius fundo sepius vestigia impremissimus. En ergo ipsas litteras, ex
autographo accurate descriptas:

C

Ego *Vernerus* peccator abbas monasterii botorum martyrum stephani
atq. viti tam pro meorum criminum remissione quam pro congrega-
tionis et familie mihi credite felicitate petitione filii mei *humberti* mo-
nachi pia deuotione assensum sibi et basilicam in monte quodam et
regione nře ciuitatis in laudem dī et uenerationem sc̄i michaelis ar-
chan-

tradiderunt duo fratres thiadricus pro coniuge sua mansum unum et ailbern ^{guber-}
pro hildago in nianthorpe (m) XXIII iugera et duos iurnales.

§. 386. Folcma-
ro I.

changeli construxi quam uenerabilis ecclie padeburnensis ep̄s popo dedi-
cauit et sub inuocatione diuine maiestatis auctoritate d̄ti petri ap̄lorum
principiū ref eidem basilice in usum fidic̄i humberti p̄s byteri et mona-
chi et simonis conuersi a teculo forte. cui ego pie conuerſationis habi-
tum tradidi. aliorumq; pauperum ibi seruiturorum traditā ſue tra-
dendas perpetua ſtabilitate confirmauit. Tradidi autem eidem ecclie
cum confensu et consilio congregatiōis et familie mihi credite de ſilua
in qua sita eft ad nonaginta iugera et uillulam ualabuſen a quodam qui
eam in uadimoniō tenebat eleemosynis fidelium redemtam et unum
mansum in auereſſun. alterum in oldendorp. tertium in werethan. Pe-
tentia autem me et aduocato meo ottone duce aſſentiente et traditionem
meam confirmante fidic̄us popo ep̄f in conſpectu totius cleri et po-
puli qui audienda per eum ad uerbi diuini mysteria in dominica ad-
uentus domini confluxerat banno ſuo ſemel et iterum et tertio hec acta
nīa confirmauit et in testimonium ſue auctoritatib; hanc copiam signi-
fui et nīi imprefſione ſignari mandauit.

Actum anno dominice incarnationis M. LXXVIII. indict. II.

Villam Valabuſen, qua in hoc diplomate memoratur, ſupra in his traditionibus
ſepe deprehendimus. Dudum ea defolata eft. Auereſſun videtur eſſe Ever-
ſen vicus, olim ad caſtrum Stoppelberg ſpectans. Wereban hodie dicitur Wer-
den, iactque ad Wileram in diocesu Corbeiensi; olim vero relatum eft ad pa-
gum Nithega. Otto dux, qui aduocatus appellatur Corbeiensis, ſine dubio erat
Otto dux Bauariae et comes de Northeim. Sigilla, quod dolemus, ſunt per vetu-
ſatatem deritra; dedicationem autem illius baſilice ep̄ſcopus Paderbornensis Pop-
po peregit non ut diccesanus, ſed ut quilibet amicus vel vicinus. In Synodo
enim Moguntina, quam et papa Johannes XV anno 989 confirmauit, id, quod
anno 888 erat ſancitum, ſeu potius auctoritatibus et decretis ſummorum pontificum
ſubſcribendo conſirmatum, ut nullus ep̄ſcopus Padabrunnenſis vel in hiis, que regimi-
niſ locum tenent, vel in ipſo canobio Corbeiensi potefatatem obtineat neque iſſorum do-
minatione potiatur villa, neque in clericis neque in famulis, et in omnibus quacunque
ad monaſterium uidentur habere poſſeſſionis rēſpectū, ordinationes vero, que neceſſa-
rie fuerint, ipſi monaſterio agere non diſferat, altaris quoque et baſilicarum benedictio-
nes ſue confeſſionēs, prout neceſſitas poſtulauerit, vel in ipſo monaſterio, vel in a-
gris eorum libenter concedat, chrisma quoque olearum confeſſionē per ſingulos an-
nos prebere non diſferat, et pro his omnibus nullum munus exigat, ne ſpiritus sancti
gratiam vendere conatus Simonis, quod abſit, damnationem incurrat, ſicut et apoſto-
lica et imperialia præcepta partim ſimil partim ſigillatim eis conſirmauerint. Quod-
ſi autem ſitum villa Aldantorpe nobis ante oculos ponimus, intellectu redditur
facile, Aſconem, qui eadem bona hereditaria poſſedit, ad Stirpem Brunonianam
ſpectaſſe, et filium Luidolfi ducis nominandum eſſe. Ipſe Luidolfus dux in villa
Bennenhufen, qua in villa Aldantorpe non procul abſuit, bona tenuit hereditaria
§. 224. Luidolfus, ducis Luidolfi filius, §. 324 in vico Bokendorp habuit bona
priua. Aſc nominatur frater Luidolfi §. 350. Sine dubio itaque Aſc filius Lui-
dolfi ducis fuit. De argumento hoc iam ſupra egimus pluribus, qua hic nolu-
mus repertere.

(m) Nianthorpe villa eraſ ſita in pago Hardego, teſtante Regiſtro Sarachonis abbatis. De villa
Pagus Hardego, vti et pagi Derlingo, Northuringi, Belkisheim, Sueuon atque Ha-
fugo, reſerebant ad diocesin Halberstadensem. Ergo villa Nianthorpe in ali-
qua diocesieos Halberstadensis parte quarenda eft. Inuenimus in Halberstad-
enſi ep̄ſcopatu utriusque villam Niendorp iuxta Amerſtede, cuius anno 1187 memi-
nit Theodoricus Halberstadensis ep̄ſcopus in diplomate ſequenti, quod eam
quoque ob causam in lucem protrudimus, quia ex eo annus ordinationis Theo-
dorici erui potest. Accipe ergo illud e MSCpto:

Ab anno
916 usque
922. re-
gnante
Chuon-
rado et

Con nomine sc̄e et indiuidue trinitatis Theodoricus dei grā Halberstadiensis ep̄p̄ diuinę pietatis instruimur exemplo caritatē sectari & ad eam uestro & exemplo alios informare. Cum igitur multipliciter ad opera caritatis tendere ualeamus p̄cipue tamen nobis uidetur idoneū nouellis ecclīis aliquo subuenire adminiculō. intuitu ergo illi⁹ qui uera caritas est ad honore dī matrisq. sue perpetuę uirginis marie omniumq. sc̄ōrum concessim⁹ ecclīe que est Niendorp decimā agrorum qui iuxta eandē villā de pasculis pecorum assūpti sunt ad procreationē frugum similiter si quid de cetero de fidic̄is locis pastualib⁹ redigatur ad agriculturam decimam eidem contulim⁹ ecclīe statuent̄ ut die dominica & quarta & sexta feria & in festiū dieb⁹ in eodem loco diuinā celebrentur & sicut uisitationes infirmorum & sepultra cum baptisma te in uigilia pasche & pentecostes gratia baptissimi & in summis festiūtati⁹ grā solempnioris officii ad matricem ecclīiam Amerſtede redeant ut ex hoc matri filia debitam recognoscat subiectionem. Huius rei testē sunt Conradus p̄p̄ sc̄e marie uirginis. Johannef & Bartholdus canonici eius loci. Geuehardus canonic⁹ sc̄i Pauli. Wernerus sacerdos & capellan⁹. Fridericus sacerdos de Amerſtede. Ministeriales vero Bartholdus de Horerorp. Heinricus de Bikethorp. & alii quam plures, fa-

ctum est hoc anno dñice incarnationis M. C. LXXX. VII. indict. V. p̄sid. sc̄e Romanę ecclīe Urbano Papa hui⁹ nominis tertio regnante Friderico Romanorum imperatore anno ordinationis nři tertio. ne igitur quisq. temeraria p̄sumptione ecclīiam p̄dictam super his audeat infestare in uirtute spiritus sc̄i banno nřō corroborauimus & hanc paginā testimonialem sigilli nři impressione signauimus.

Si Amerſtede esset Emmerſtede haud procul ab oppido Helmsted, villa Niendorp in eadem regione esset querenda. Cum autem cis et trans Helmstadium fuerint pagi Derlingo et Norththuringi, villa Niendorp, in allato diplomate obvia, esse non posset villa nostra Nianthorpe. Deindead eandem Halberstadensem dicēsin olim spectabant due villa, Niendorp nominatae, quarum altera adhuc superst̄it haud procul ab urbe Woffenbuttel, ac Neindorp appellatur; altera vero desolata est, et quandam exstitit non procul ab oppido Scheppenſtede in loco adhuc appellato das Neindorfferfeld. Hanc indicant litterae sequentes. En eas.

Wy Berend van Goddes Gnaden Hertoghe to Brunsw. unde to Luneborch bekennen openbare in dessen breue vor uns unde unse eruen dat wy Basiliſſe van Weuerlinghe Basilius Sone unſen leuen getruwen hebben belent unde belenen in macht desses breues mit achte lodighen mark gheldes iahrlicher gulde to einem mannliken erue lene de de Rad unde Inwoner unſes wykbelde to Scheppenſtede om unde zygen mannes eruen van synen lyue ghebornen alle Jare uppe funte Michaelis unde uppe funte Martens daghen to den twen tyden gheuen unde betalen schullen dar vore alsē Basilius vorgenant mit unsem willen unde vulborde dem vorgenanten Wykbelde to Scheppenſtede dat Dorp Neyndorpe in ore nut unde were ghelaten hefft also dat Basilius unde zine eldern van unſer herschop to lene ghehad hadden alsē de bref den wy dem rade unde wykbelde to Scheppenſtede uppe de verlatinge unde den kop des vorscreuen dorpes neyndorpe gegeuen hebbent eigentliken inneholt unde uthwyset unde wy unde uſe Eruen schullen unde wilien Basilius vorg. to manlickē erue lene van zynem liwe ghebornen der vorscreuen acht mark iahrlicher gulde by den van Schepenſtede ore bekennige here unde were wesen wur on behof is unde ze dat van unſ edder unſen eruen esſchen eder esſchen laten. Vortmer so hebbe wy umme bede willen Basilius vorg. Agneſen fyne eliken huffrowen mit dessen vorscreuen acht mark gheldes iahrlicher gulde by den erg. van Schepenſtede beliftuchtiger unde beliftuchtighen se darmede in macht desses breues alsē lyffgedinge recht is unde wy unde unſe eruen

eruen willen unde schullen or des ore here unde bekennighe were ^{guber-}
wesen wur unde wanne or de not is unde se dat van uns eschet ed-^{nante}
der eschen let unde se darto truwelen verdedingen alse wontlich
unde recht is. Desser vorscreuen stücke to openbarer bewy singe unde
orkunt so hebbe wy hertoghe Berend vorgenant *Bastieff* unde *Agne-*
sen fine eliken huffrowen on beyden desen bref gegheuen befeghelt
mit unsem anhangenden inghefegele vor uns unde uns eruen unde is
gescheen na goddes bort verteyn hundert iar darna in dem vesci ey-
den Jare des andern sondoghes neist na Paschen.

Sed cum eadem hæc villa *Niendorp* ad pagum referretur Derlingo, ut supra
§. 42 vidimus, hæc esse non poterit villa nostra *Niantborpe*. Porro reperitur
quidam vicus *Niendorp* haud procul ab oppido Obsfeld situs ad filum latissimum
Thrimming, hodie dictam *der Dromling*; sed cum villa *Oesfeld* seu *Obsfeld*
ad pagum spectat Norththuringi, vicus *Niendorp*, si iam ante seculum XI exti-
tisset, ad alium pagum, non ad Norththuringi pagum, pertinuerit. Porro me-
minimus, olim quoque extorrisse villam quandam *Niendorf*, quæ ad eandem dice-
cesin Halberstadensem fuit relata. Ita enim verba habent in Chronico Halber-
stadensi Tom. II. S. R. B. Leibnitii p. 121, quæ, cum non parum faciant ad Geo-
graphiam antiquam Saxonie nostræ cognoscendam, cum notulis nostris adduce-
mus: *Venerabilis Arnolphus episcopus* (Halberstadensis) *ab eodem Papa Benedicto*
(anno 1014) *confirmationem ei priuilegium impetravit super terminis episcopatus*
Halberstadensis: *et bos pagos Hardengau, Derlingaue, Nortiringen, Belkischem,*
Sueviam et Hasengowæ, excepta tamen determinatione inter viam, quam dicunt Friderichweg,
et fluvios Albiam, Bodam et Oram, et quantum per interuentum Henrici
imperatoris Merseburgensi ecclesie preconcessit, auctoritate priuilegit apostolici obti-
nuit confirmari. Ut autem termini Halberstadensis diœcesis maneant incon-
clusi, idem episcopus expressius eos circumscribi fecit et vocari in hunc modum: *Ver-*
sus Verden (an episcopatus Verdenis, vel Werben in veteri Marchia?) *contra*
Aquilonem, vbi Prisatine (probabilitate fluvius Bise in veteri Marchia, qui misce-
tur flumini Aland, quod influit Albiam). In eadem sane regione diœcesis Ver-
densis termini fuere, vbi etiam terminos querunt pagorum Bardengo et Belkis-
heim *fluvius influit Albiam, abbinc vbi Ora* (Ohra, flumen olim, ad Wolmerstadi-
um se misceens Albiam) *fluvius influit Albiam, quo in loco conueniunt episcopatus, Hal-*
berstadensis et Magdeburgensis: *abbinc ascendit contra fluvium Oram usque Niendorf*
(qua villa hodie desolata, olim autem duo milliaria ab oppido Wolmersted ad
fluvium Ohram exstitit, vbi fluvius Biuera miscetur Ohra, vix disiuncta ab op-
pido Neuwaldensleben iter dimidiae hora) *et abbinc ascendit per semitam, que*
transit indaginem intra Haldesleben et Medebek (villa desolata inter Neuwaldens-
leben et Hundisburg) *usque in Biueran fluvium* (hodie dictum die Beuer, qui ad
vicum Bregensted oritur, et dehinc alluit Emden, Aluensleben, Hundisburg et
monasterium Altenwaldensleben, tandem vero ab Ohra excipitur ad locum deso-
latum Niendorf, hodie dictum Winhol) *per ascensum Biuera, usque quo ei in-*
fluit Alpha fluvius, et per ascensum Alphae (riuum dictus die Olive, qui a vico Drac-
kensted descendit, atque Eickenbardeleben, Mammendorp, Schakensleben ac
Rotmersleben alluit et ad Hundisburg miscetur Biuera,) *usque ad ortum ipsius,*
abbinc usque ad viam, que dicitur Friderichsweg (forte ita appellata a Fritherico,
quem satorem fuisse statuimus comitum de Walbeck, de Supplinburg, de Som-
merschenburg et de Anhalt) *et abbinc usque ad Wanleben in Scerram fluvium*
(hodie dictum die Sorre, qui ex agris Dreylebiensibus Wanlebius perfluit, et
se ad vicum Germersleben in Bodam exonerat) *abbinc per descensum Scera us-*
que Bleckendorp (vicum hodie in praefectura Egeln) *super Bodam* (die Bode) *et*
per descensum Bodæ usque in Salam (est fluvius in Thuringia) *et per ascensum*
Sale usque in riuum, qui transit Bogendorp (probabilitate est Bendorf in ducatu
Merseburgensi) *qui riuum separat diœcisin Halberstadensem et Merseburgensem: qui*
inde per viam, qua itur per Cricifidde (Krichstat in ducatu Merseburgensi) *usque*
Bunoue (fortassis Bodern in eodem ducatu) *abbinc usque ad transitum Sale in*
Curewater, et sic per ascensum Sale, usque quo influit Unstrud fluvius Sale et per ascen-
suum Unstrud (Unstrut fluvius in Thuringia alluens Mulhusum, Langensalt-
zam et Sachsenburgum et se exonerans in Salam) *usque quo confluunt Unstrud et*
Helmena (fluvius Helme etiam in Thuringia in campo aureo, dicto die guldene
aus)

Ab anno
916 usque
922 re-
gnante
Chouon-
rado et

Aue) et per ascensum Helmen.e usque ad fossata Walghusen (Walhausen oppidum vnum milliare situm ab oppido Sangerhausen, ad iura hodie spectans nobilium dominorum de Asleburg, olim palatum regium) et per ascensum fossatorum usque ad separationem Saxonia et Thuringia versus montana, que dicuntur Hart (der Hartz) et abbine usque ad ortum Wippera flutii (Wippera oritur in montibus Harzicis inter Stolbergam et Harrzgerodam e duobus fontibus: vnu appellatur Wippera vetus, die alte Wipper, alter autem Wippera arcta, die schmale Wipper, que ebibitur a Sala fluo; probe autem distingendi a flumine Wippa, quod ab Eichsfeldia per dominium Lohra transit ad Sondershusam oppidum, et haud procul a Sachsenburgo influit Vnstrutum fluuium) ab ortu huius ad fontem, que Roringeborne dicitur: abbine usque ad riuum Krodenbeck (an hic riuus nomen accepit a Crodone Harrzburgico et famoso illo Saxonum deastro?) abbine usque ad arbores, que dicuntur Seven Eiken: abbine usque ad semitam, que dicitur Heidenstieg, et per eandem semitam usque ad fluuium Calvera, et per descensum Calvera usque in fluuium Ouecarae (die Ocker) et per descensum eius usque ad pontem Ellardeshem; a ponte usque ad montem Wallenberg: abbine usque per viam, que descendit per villam Boele (villam desolatam olim haud procul ab oppido Gifhorn obuiam, de qua vide supra §. 24, vbi ad pagum Derlingo referrunt) a Boele usque in fluuium Aleram (die Aller) et per ascensum eius, usque quo ei influit fluuius Ise (hodie dictus die Iese, qui oritur in lacu dicto der Stockmer-See) per ascensum eius usque Stoken (Stockem in ducatu Luneburgico, vbi dictus reperitur lacus) abbine usque ad lapidem, qui dicitur Binckenstein (hodie dictus der Pickelstein, a quo regio nominatur die Pickelsteiner Heide) et abbine usque ad terminos Witinge (in Luneburgica prefectoria hodie dicta Wittingen) villa, et abbine usque ad tiliam iuxta Ordorp (Ohrdorf vicus, vbi fluuius Ohra oritur) a tilia usque in viam, que dicitur Heckeriker-Weg, et per viam usque ad ortum flutii Rodowe, et per descensum eius usque in fluuium Iesne (hodie dictum letze in veteri Marchia) et per descensum eius in fluuium Prisatine (die Bise) et per descensum eius, usque quo ipse influit Albia.

Ex hac autem descriptione patet, villam desolatam Niendorf ad alium pagum, ac ad pagum Northhuringi, spectare non potuisse. Cum enim Hahaldesleue, Pelnize, Vnesburg, Waharesdahl et Wantzleua villa ad pagum relatae sint Northhuringi, vti supra §. 20. nor. (F) vidimus, procul dubio etiam villa Niendorf ad pagum eundem pertinuit. Supereft deinde villa Neindorp ad fluuium Salicam, hodie dictum die Selcke, qui ibidem Bode miscetur. Hanc villam censemus notatu dignissimam. Ad illam enim anno 1057 Bruno, Corbeiensis aduocatus, ab Ottone, fratre Wilhelmi, Marchionis septentrionalis, interemptus est. Veteres Corbeientes nostri id annotarunt in Chronico suo MSCpto iam saepe excitato: Cum enim Bruno aduocatus eiusque frater Ekbertus euocati ad colloquium regis proficerentur magna militum copia stipati ad Merseburg, casi incident in copias Ottonis fratris Willelmi marchionis ad Nientorp secus Salicam flumen. Cum itaque longo iam tempore inter eos truculenta discordia exorta esset, magnis clamoribus bohemis vocant, et tela intorquent in inimicos. Pari igitur audacia bi equis calcaria subdunt, et oditis paribus in mutua vulnera ruunt, mediosque in hostes irrumpunt. Dum igitur prælia tentant et pugnas ineunt, omnibusque idem animus erat sorti pugna decernere, Bruno et Otto ferro concurrunt, atque inuicem in sece tam violentos dabant impetus, ut primo in concursu vterque alterum per viscera transfoderet, atque anima spiramina lethali abrumperet ferro. His autem duobus e vita exequuntibus, iterum atque iterum intonat frager ingens, enes clipeique sonant, et aspera pugna surgit, exitus vero eius aliquando dubius manebat, usque dum Ekbertus hostes pedentim ex dolore perditi ducit languidius pugnantibus in fugam conuertit. Ita autem Germania nostra magno timore soluta erat, rebellionis antesignano trucidato. Otto enim, fratris sui Willelmi obitu comperto, e Bohemia, vbi a teneris ungualibus exultauerat, regressus erat in Saxoniam, auida spe obtainenda hereditatis fraterne, cumque ab omnibus maximo susciperetur gaudio, multi cum horrido excitauerant, non solum Marchiam, que ad eum hereditario iure spectaret, sed etiam totum imperium occupare. Acer scilicet erat in armis, belloque ferox ad vimque paratus, et hoc duce se omnia posse sperare putabant curuli, res nouas studentes, quibus itaque aliquid obtinendi spem omnem praecedit aduocatus noster Bruno merite sua et morte Ottonis, vii l. c. Corbeientes nostri loquuntur, addentes, se more solito ei cantuisse requiem. Ut autem denique nihil omittamus, quod facere possit ad verum situm villa no-

fræ